

NEREYE GİDİYORUZ!..

KÜRESELLEŞME-BİLGİ TOPLUMUNA GEÇİŞ VE NÜFUS SORUNU; “AİLE YOK MU OLUYOR”?..

Münir Aktolga
Kasım 2013

“Evliliğin sonu” başlıklı yazısında bakın sayın Laçiner ne diyor:

“**Bizde** neredeyse her sosyal tartışma ‘özel hayata müdahale’ sayılıp ayıplanırken, Batı Avrupa ve Kuzey Amerika’nın derdi evlilikleri ve beraberlikleri korumak. Çünkü insanoğlu, tarihte belki de ilk defa olarak **evlilik kurumunun yıkılışına** şahit oluyor.

Evlilik çağındaki insanlar üzerinde yapılan araştırmalara göre AB ve ABD’de boşanmış çiftlerin oranı % **50 civarında**. Yani, **evlenen çiftlerin neredeyse yarısı boşanıyor**. AB ortalaması % **44**, ABD ortalaması % **53**. Türkiye’de de boşanmalar hızla artıyor, evlilik kurumu çözülüyor. **Bizde boşanmışların oranı % 20 civarında**.

Çözülen evliliklerin en önemli etkisi ise çocuklar üzerinde oluyor. **Çocuklar artık sıcak bir yuvaya hasret büyüyorlar**. İngiltere’de evlilik dışı doğan çocuk oranı % **47.5’e** yükselmiş. Bu rakam 1988’de % **25**, 1979 yılında ise sadece % **11**idi. Uzmanlara göre **en fazla 2 yıl içinde İngiltere’de evlilik dışı doğan çocuk oranı % 50’yi geçecek**, başka bir deyişle evlilik içi doğan çocuklar azınlık hale gelecekler.

Child Trend kurumunun araştırmalarına göre (2012) Amerika’da 30 yaş altı kadınların yarısından fazlası çocuklarını evlilik dışında doğurmayı tercih ediyor.Şu an için ABD’deki tüm çocukların % **41’i** evlilik dışı, eski tabirle alırsanız ‘gayrimeşru çocuk’. Siyahlarda bu oran daha vahim: % **73**. Başka bir tabirle siyah Amerikalılardan sadece % **27’si** anne ve babasıyla birlikte büyüebiliyor.

İzlanda, İsveç, Norveç ve Fransa’da ise evlilik dışı doğan çocukların oranında % 50 oranı çoktan aşılmış durumda. Üstelik bu ülkelerde evlilik içi doğanların mühim bir kısmının göçmen ve azınlık çocukları olduğu düşünüldüğünde Batı Avrupalılar arasında evliliğin ve evlilikte çocuk doğurmanın tarihe karıştığı söylenebilir. Bu ülkelerde bekâr ve kısa süreli ilişkiler çağı çoktan başlamış durumda.

Özetleyecek olur isek **yeni bir dünya, yeni bir ahlak, yeni bir sosyal ilişkiler ağı inşa ediliyor**. Batılı hükümetler ise bu gidişattan pek de memnun görünmüyor, çünkü **ailenin çözülüşü pek çok sosyal soruna yol açıyor**. ‘Single parent’ denilen **tek ebeveyn tarafından büyütülen çocuklarda pek çok psikolojik sorun ortaya çıkıyor**.

Ayrıca araştırmalar **huzurlu bir aile yanında büyüyen çocukların çok daha başarılı olduğunu gösteriyor**. Dağılan aile, suç oranlarını ve toplumsal huzursuzlukları da **tetikliyor**. Aileden boşalan yer uyuşturucu ve marjinal zaman geçirme şekilleri ile kapatılmaya çalışılıyor.

Boşanmaların sadece sosyal değil, ekonomik anlamda da olumsuz etkileri olduğu belirtiliyor. İngiliz **The Relationship Alliance** adlı kuruluşun hesaplamalarına göre İngiltere’de boşanan çiftler ve ayrılan sevgililer nedeniyle ülke her yıl **50 milyar sterlin** kaybediyormuş. Ayrılıklar kişiler üzerinde ağır travmalara yol açarken, kişiyi yaşamdan soğutuyor, bunun da sosyal hayat kadar ekonomiye de olumsuz etkileri oluyor. Kimi uzmanlara göre **ailenin çöküşü aynı zamanda Batı medeniyetinin de çöküşü olacak**.

Batılı hükümetler hem evlilikleri koruyabilmek için ciddi önlemler alıyorlar, hem de çocuk sahibi olmayı teşvik ediyorlar. Evli çiftler daha az vergi ödüyor, vergi konusunda yeni kolaylıklar için düzenlemeler de artıyor. Buna karşın istatistikler Batı dünyasının bu gidişattan geri dönmesinin kolay olmadığını gösteriyor.

Sanmayın ki Türkiye bu konuda bir istisnadır. **Rakamlar, eğer önlem alınmazsa Türkiye'nin de modernleşmeye paralel olarak aynı yolda olduğunu, Türkiye'de de ailenin çözüldüğünü gösteriyor**¹.

NÜFUS DA AZALIYOR..

Ama „çözülen“ sadece aile mi, insanlar çocuk da yapmıyorlar artık; yani, dramatik bir şekilde nüfus da azalıyor!². Örneğin, eğer böyle giderse, 2060 yılına gelindiği zaman bugün 81 milyon olan Almanya'nın nüfusu 17 milyon daha az olacakmış!. Hatta bu konuda espriler bile yapılmaya başlandı, Almanya ilerde bir Türkiyeli'nin başbakan, ya da cumhurbaşkanı olabileceği fikrine şimdiden alışmalı diye! Çünkü, şimdiye kadar yapılan istatistikler Türkiye kökenlilerde doğum oranının Almanlara göre daha fazla olduğunu gösteriyormuş!. Biz buna espri falan diyoruz ama, Almanlar için hiçte öyle değil bu, dünün “Ausländer”lerinin ilerde Almanya'da çoğunluk haline gelebilecekleri düşüncesi bile içten içe kemiriyor onları! Bu yüzden de son yıllarda doğum oranını arttırmak için kesenin ağzını alabildiğine açtılar!. Der Spiegel'de yayınlanan rakamlara göre³ bu, senede 200 milyar euroyu buluyor! Az buz değil neredeyse bütçenin üçte birine denk geliyor bu rakam! Peki sonuç ne? Kocaman bir sıfır! Gene Der Spiegel'e göre, 2000 yılından 2011 yılına kadar geçen on yılda, alınan bütün bu tedbirlere rağmen, 18 yaşın altındaki genç-çocuk sayısı 15,2 milyondan 13 milyona düşmüş! Yani, Alman devletinin, aman çocuk yapın diye senede 200 milyar euro harcamasına rağmen gene de çocuk yapmıyor Almanlar ve nüfus azalıyor! Yabancıların-göçmenlerin daha fazla çocuk yapmaları ise, artan işsizliğe bağlı olarak bir ek gelir gibi görülen çocuk parasını-aile yardımını-bakım parasını vb. alabilmeyele ilgili.

Türkiye'de durum biraz daha farklı gibi görünse de, istatistikler gene aynı gidişin altını çiziyorlar. 2037 ye kadar gittikçe azalan bir hızla artmaya devam edecek olan nüfus, bu tarihten sonra Türkiye'de de azalmaya başlayacakmış!.. İşte bunu, bu “tehlikeli gidişi” gören Türkiye Cumhuriyeti'nin başbakanı Erdoğan epeyce bir zamandan beri uyarı sinyalleri vermeye başladı. Önce, gençlere “en az üç çocuk yapın” derken, daha sonra bunu yer yer “dörde beşe” kadar çıkarmaya başladı. Ama bu kadarla da yetinmeyerek giderek, artan bir tempoyla, aynen Almanya'da olduğu gibi Türkiye'de de çocuk yapmayı teşvik için yeni önlemler-finansiyel teşvik tedbirleri de alınmaya başlandı!.

Evet, nereye gidiyoruz? Bazıları olayı ciddiye almıyor, fantazi sanıyor; hatta, bunu Erdoğan'la dalga geçmek için bir fırsat olarak görerek, hükümetin bu konuda aldığı-almayı düşündüğü önlemleri (sanki bu türden önlemler sadece Türkiye'de alınıyormuş gibi) “insanın özgür iradesine bir müdahale” olarak ele alıyor; “benim vücudum, benim iradem, sana ne oluyor, sen ne karışyorsun” diyerek kestirip atıyor!. Gezi Parkı eylemcilerinin protesto gösterileri ve açtıkları pankartlar halâ hafızalarımızda!..

Daha çok ayrıntıya girmek istemiyorum. Burada bizi ilgilendiren, genel olarak nereye gittiğimiz kadar, bizi yönetenlerin ve sade vatandaşlar olarak bizlerin, sivil toplumun da bunu (yani nereye gittiğimizi) ne ölçüde kavradığımız! Evet, nereye gidiyoruz gerçekten? Aile yok mu oluyor? Daha da öteye, insan soyu tükenmeye doğru mu

¹ S.Laçiner, Star Gazetesi, 13.11.2013

² Bir örnek: <http://www.sabah.com.tr/Dunya/2013/05/25/cok-cocuk-yapana-inanilmaz-tesvik> ; Başka örnekler: <http://www.sabah.com.tr/multimedya/galeri/yasam/nesli-hizla-tukenen-ulkeler?albumId=34602&tc=25&page=2>

³ Der Spiegel, 6, 2013

gidiyor? Herşeyden önce, hiçbir işe yaramadıkları ortaya çıkan bütün o “nüfusu arttırma çabaları” doğru mudur? Almanlar-ve diğer gelişmiş ülkeler-bu türden önlemlerden bir sonuç alamamış olsalar da biz gene de aynı yolda yürümeye devam mı etmeliyiz?

BU SORULAR HERKES İÇİN ÇOK ÖNEMLİ!..

Bu sorular, Türkiye gibi, ikiyüz yıldır Batı'nın peşinde koşan, “batılı ülkeler ne yaparlarsa iyi yaparlar” anlayışına şartlandırılmış bulunan bir ülkede çok önemli. Ama sadece Batı hayranları-Batı'nın gidişini kendisine model olarak alanlar için değil, bu sorulara verilecek cevaplar Erdoğan gibi önüne 2023, 2071 Türkiye'sine yönelik hedefler, projeler koyabilen bir lider için de oldukça anlamlı olsa gerek. Hadi diyelim ki o da bir yana, biz ne düşünüyoruz bu konuda; bugünün içinde yarınki bilgi toplumunun potansiyel güçleri olan sivil toplum unsurları olarak bizler ne düşünüyoruz?. **Madem ki yarınlar bugünün içinde -onun ana rahminde- gelişiyor, sistemin kaynakları en doğru şekilde nasıl kullanılmalıdır ki güç ve zaman kaybı olmadan yarınlara daha kolay bir şekilde erişilebilinsin.. “Üç çocuk yapın” dedi diye Erdoğanı eleştirmek, hatta onunla dalga geçmek kolay; ama bu işin doğrusu nedir o zaman, istatistiklerin gösterdiği genel gidişe-akıntıya uygun bir şekilde hiç evlenmemek, hiç çocuk yapmamak mıdır doğru olan? Erdoğan'la dalga geçerken eğer amaç bağcıyı dövmek değilse bu sorulara doğru cevaplar verebilmek de gerekiyor öyle değil mi!.**

BÜYÜK TABLODA NELER VAR.. AİLENİN DEVLETİN ÖZEL MÜLKİYETİN KÖKENİ..

İsterseniz önce olayı genel olarak kavramaya, aile ve nüfus sorununa ilişkin olarak büyük tabloda neler var onları görmeye çalışalım:

Bir zamanlar “insan” diye bir varlık yoktu doğada! Adına “insanlık durumu” denilen varoluş hali, evrim sürecine bağlı olarak bazı hayvanların **bilişsel işlem** yapabilme (cognitive processing) yeteneğine sahip hale gelmesiyle (biz buna “cennetten kovulma” diyoruz) ortaya çıktı!⁴ Bilişsel işlem yapmak ise üretmek, üreterek varolmak demektir ki, bunun da ön şartı, bir toplum içinde, onun bir üyesi olarak-bir toplum yarattığı olarak-varolmaktır. Toplumsal olarak sahip olunan bilgiyi kullanarak neyi nasıl üreteceğine dair plan yapmak, sonra da bu planı hayata geçirmek.. İşte, insan olarak varolmanın özü, gerekçesi bundan ibarettir!.İnsanla hayvanın birbirlerinden ayrıldığı esas nokta da burasıdır zaten!..

Tek başına hiçbir insanın başaramayacağı yaşamı devam ettirme mücadelesini ve bu arada üretim faaliyetini gerçekleştirirken-gerçekleştirebildikleri için varolan insanların biraraya gelerek oluşturduğu en basit toplumsal varoluş şekline ise biz **“ilkel komün”** diyoruz. Dikkat ederseniz burada herşey doğal olarak gelişiyor, ortaya çıkıyor. Yani insanlar öyle biraraya gelerek “bir komün kuralım” falan diye başlamıyorlar işe!! O, yani ilkel komün yaşamı devam ettirme mücadelesinin zorunlu kıldığı doğal bir varoluş-örgütlenme biçimi olarak ortaya çıkıyor! Bu durumda o ilk zamanlarda henüz daha ortada ne bizim anladığımız şekliyle “aile” diye birşey var ortada, ne de “devlet”; bütün bir komün üyelerinin hepsi bir aile aynı zamanda; öyle “özel mülkiyetmiş”, “sahip olmak” duygusuymuş falan, böyle şeylerin ne anlama geldiğini bile bilmiyor insanlar! Toplumsal olarak kendini üretme süreci aynı zamanda doğal bir örgütlenmeyle birlikte oluştuğu için, böylesine tabii bir bilgi sisteminde devlete de ihtiyaç olmuyor. Bu ilk dönemlerde ancak varolmak için ihtiyaçları kadarını üretebiliyorlar insanlar. Bunun için de birbirlerine ihtiyaçları var o kadar. İnsanlar, komün olmazsa-komünün diğer üyeleri olmazsa kendilerinin de varolamayacağını bildikleri için, “benim”e- “senin”e yer olmuyor komününde, herşey “bizim” oluyor!. Bu yüzden de ne kadar üretebiliyorlarsa onu paylaşarak yaşıyorlar..

⁴ Bu konuları daha yarıntılı olarak ele almak isteyenler için www.aktolga.de 1 ve 2 Nolu Çalışmaları öneriyorum..

Sonra, insanlar ihtiyaçlarından daha fazlasını üretmeye başlayınca buna uygun örgütlenme biçimleri de geliyor komünün içinde; ve tabii bununla birlikte de adım adım sınıflı topluma geçiliyor. Yani, bütün mesele ihtiyacından biraz daha fazlasını üretmeye başlamakla ilgili! Ve bu süreç, giderekten, bu artı ürüne birilerinin el koymasıyla sonuçlanıyor, meselenin özü bu!.. İşte, “ailenin, devletin ve özel mülkiyetin” ortaya çıkışı da hep bu süreçle ilgili. Üretici güç olarak insanın değeri arttıkça daha çok nüfusa sahip olmak, hatta fetihler yoluyla insanları köle haline getirerek onları bir üretim aracı gibi üretim faaliyetinde kullanmak bile giriyor işin içine..Erkeğin egemenliğine dayanan ataerki ailenin ortaya çıkışı nedir ki, bu da gene aynı sürecin ürünü değil midir!..Her dönemde, insanlar arasındaki üretim ilişkileriyle kayıt altında tutulan toplumun bilgi temeli kendisine uygun yaşam biçimini de birlikte ortaya çıkarıyor. Toplumsal yaşam dediğimiz şey, bu ilişkilere ve yaşam tarzlarına uygun örgütlenmeler içinde gerçekleşiyor.

Konumuz bu süreci ele almak, onu incelemek olmadığı için olayı burada bırakıyorum.. İşin ayrıntıları için gene www.aktolga.de de yer alan 5. Çalışmaya dönebilirsiniz..Orada bu işi en ince ayrıntılarına kadar ele almaya çalışmıştık..Aile nedir, özel mülkiyet nasıl ortaya çıkıyor, devlet nedir, nasıl-neden ortaya çıkıyor, bütün bu konuları bu çalışmada birarada, birbirleriyle ilişkileri içinde bulabilirsiniz..

TARLAYA BİR TOHUM ATTIĞINIZ ZAMAN OLUP BİTENLER..

Biz şimdi burada sadece bu sürecin diyalektiğini ele almakla yetineceğiz. Bunun için de, önce, bir metafor olarak, basit bir örnekten yola çıkarak, tarlaya atılan bir tohumun kendini nasıl inkar ettiğini, nasıl bir çim haline dönüştüğünü anlamaya çalışacağız! (Uzağa gitmenize gerek yok, evde bulunan soğanlardan çimlenmekte olan birini elinize alarak o soğanın içinde nelerin olup bittiğini düşünmeye çalışın yeter, ben bu işi yaptım!)..İşte, ilkel komünün inkarı olarak ortaya çıkan sınıflılığın diyalektiği de bundan başka birşey değildir!. Yani, nasıl ki toprağa düşen bir tohum (burada toprak, gerekli ısı ve su vb. ile birlikte dış dinamiği oluşturmaktadır) dış dinamiğin etki alanı içinde kendi iç dinamiklerine bağlı olarak “kendini inkar” sürecini gerçekleştiriyorsa, aynı şekilde ilkel komün de onu yapar. İnsanlar (üretici güçleri gelişerek) ihtiyaçlarından daha fazlasını üretmeye başlayınca, kendi aralarında yeni üretim ilişkilerini oluştururlar; sonra da, bu ilişkilere bağlı olarak yeni toplumsal varoluş biçimleri ortaya çıkar. Olay bundan ibarettir!..Bu durumda daha çok nüfus demek daha çok üretmek demektir. Aile de öyle, o da gene en basit-temel bir üretici birim olarak ortaya çıkar. Devlet ise, artı ürüne el koyan sınıfın egemenliği üzerine kurulu yeni dengenin koruyucusu olur..

Peki sonra? İstersenizi gene o “tarlada çimlenen tohum” örneğine dönelim, ve “sonra” o ne yapıyor ona bakalım! Tohumun diyalektik anlamda inkarı olarak ortaya çıkan o “çim”, daha sonra büyüyerek bitki haline gelirken, aynı zamanda o da gene kendini inkar sürecini yaşayarak “meyvaya” durur ve yeniden tohum haline dönüşür.. İşte bizim “inkarın inkarı” diye adlandırdığımız sürecin özü budur. Burada evrim sürecini, her yeni tohumun bir öncekinden farklı olacağını falan bir yana bırakıyorum. Belki bunu, süreç çok yavaş işlediği için bir tohum örneğinde farkedemezsiniz, ama sürecin çok daha hızlı geliştiği 21.yy da insan toplumunun evrimi sürecine bakarsanız “her çocuğun kendi anne ve babasından daha ileri olduğunu” açık bir şekilde görebilirsiniz!..Sözün nereye varacağını anlamışsınızdır herhalde! Ama hadi son noktayı biz koymuş olmayalım da daha önce aşağıdaki paragrafı okuyalım hep birlikte:

Gazeteciler Microsoft’un başkan yardımcısı Alberto Arciniega’ya soruyorlar, **Gelecek 5-10 yıl arasında çok büyük değişimler bekleniyor. Sizce neler görecekiz?**⁵ Cevap çok ilginç, “Aslında gelecek 10 yıl için pek çok konu ve trend var. En vurucu olanı ve her şeyi değiştirecek olanı da bizim doğal el hareketlerimizle, doğal ara yüzlerle işlenecek teknoloji. Bu ne demek. Bir şeyi yeniden öğrenmek zorunda kalmayacaksınız. Dokunmak, bakmak,

⁵ <http://ekonomi.bugun.com.tr/her-seyi-degistirecek-haberi/863510>

elimizle hareket ettirmek tamamen kişinin doğasına göre ayarlanmış ve doğasına göre öğretilmiş teknoloji geleceği belirleyecek. Bir şey yazıp öğrenme konumunda kalmamak, teknolojiyi öğrenmek için ekstra çaba harcamak gerekmeyecek. Teknolojiye vücudumuzun bir parçası gibi bakılabilmesi ve bir organı gibi kullanılıyor olması, gelecek 10 yıl içinde her şeyi değiştirecek”..

İŞTE BÜYÜK TABLO..

Müthiş!.Bu ne demek biliyor musunuz? Yarı biyolojik yarı computer bir insan düşünün! Bilgi toplumuna giden yolda, sınıflılığın inkarı olarak ortaya çıkacak modern sınıfsız toplumun yeni “insan” tipi budur işte!..Ama ben şimdi soruyorum size, böyle bir "insana" halâ insan diyebilir miyiz acaba? Ben, “hayır” diyorum! Çünkü, bu durumda artık insan da kendi diyalektik inkarını yaratarak “kendi varlığında yok olmuş oluyor”!..Kim mi, ne mi geliyor onun yerine? Ben ona "Bilinçli doğa" diyorum..Neden mi? "İnsan, doğa'nın kendi bilincine varması" süreci içinde ortaya çıkan, bu bilincin kendine mekan tuttuğu bir varlık değil miydi? E o zaman, bu sürecin uç noktasına ulaşıldığı an ortada insan diye birşey de kalmaz! "Kendi bilincine varmış, evrensel oluşum yasalarının bilincini temsil ederek bir zamanlar kovulduğu o cennetine tekrar kavuşmuş-ama bu sefer çok daha üst bir düzeyde-bir “varlığa” artık klasik anlamda “insan” diyebilir miyiz?!..İşte, bu nedenle, ben diyorum ki, 21.yy insanın da kendi kozasını delip çıkarak uçup gideceği bir geçiş yüzyılı olacaktır!..İnsana, “haydi hayırlısı” demekten başka bir söz kalmıyor!..

Şöyle bir düşünün isterseniz! Artık “bilinçli doğa” haline gelmiş olan o yeni tipten insanların planladığı, ve giderekten daha büyük ölçüde robotların gerçekleştirdiği bir üretim faaliyetini getirin gözünüzün önüne!..İşin şakası yok, gidilen yer budur!. Rakamlara, istatistiklere bakın, her yıl daha çok robot giriyor üretim faaliyetine. Bu, her yıl daha fazla insanın üretim sürecinin dışına itilmesi demektir!. Üstelik öyle bir süreç ki bu, kimsenin iradesine bağlı değil. E, böyle bir sürecin belirlediği bir gelecek paradigması ortadayken insanlar daha çok çocuk yaparlar mı? Siz istediğiniz kadar teşvik önlemleri alın, teşvik ederek insanlara çocuk yaptırabilir misiniz! Peki ne olacak o zaman, “iki üç daha fazla çocuk yapın” diyen bir Erdoğan resmini neresine oturtacağız böyle bir tablonun!!

Dikkat, meselenin canalıcı noktası burası! Modern bilgi toplumuna-modern sınıfsız topluma nasıl gidiliyor-gidilecek? Üretimin artmasıyla-üretici güçlerin gelişmesiyle değil mi? Peki, nasıl artacak o üretim, nasıl gelişecek üretici güçler? İşte, mevcut olandan yola çıkarak onu büyütme-geliştirmeyi temel alan Erdoğan'ın büyüme-büyütme paradigması tam bu noktaya denk geliyor!. “Muhafazakar bir demokrat” olarak varolanı daha da büyütme için “daha çok insanı üretim faaliyetine sokmak gerekir” diye düşünüyor Erdoğan. Bunun için de “daha çok çocuk yapın” diye yalvarıyor adeta! Çünkü, daha çok çocuk yaparak daha fazla insanın üretim faaliyetine katılmasının yolunu açmak, aynı zamanda, daha fazla artı değere el koyarak daha fazla zenginleşebilmek de demek!

Ama öyle yaman bir diyalektik ki bu, biryandan, sen daha fazla insanı üretim faaliyetine sokarak daha çok üretmek, daha da zenginleşmek istersin, ama öte yandan da, küresel rekabet ortamında, daha iyi kalitede malı daha ucuza üretebilmek zorunluluğu seni daha fazla robot kullanmaya teşvik eder! Evet, nüfus arttıkça, yedek işçi ordusu büyüdükçe işgücünün maliyeti de düşer ve bu kapitalistler için iyi bir şeydir; ama bunun da bir sınırı var; bir noktadan sonra rakiplerinden geri kalmamak için daha fazla robotu da devreye sokmak zorunda kalıyorsun ki, bu da o yedek işçi ordusunu fonksiyonsuz hale getiriyor!. O halde ne yapmak gerekir?

Büyüme, üretici güçleri geliştirme diye bir derdi olmayan, statükoyu-devleti referans alan, devletçi bir paradigmanın dışına çıkamayan anti Erdoğan-“solcu” muhalefet için olay açıktır! Onlar aynı zamanda eski Türkiye'nin elitleri, bu elitlerin iyi eğitim görmüş çocukları-kadroları da oldukları için, “daha çok çocuk” demek, iş piyasasında kendilerine rakip olacak insan sayısının artması da demek!. Bu yüzden şiddetle karşılar bu türden söylemlere!.

Peki biz ne düşünürüz, geleceğin bilgi toplumunun bugünün içindeki temsilcileri olarak bizler ne düşünürüz? Kim ki üretici güçleri geliştirmeden yanadır, bu yönde politikalar geliştirir biz daima ondan yanayız. Çünkü, gelişen o üretici güç biziz aslında!. Onlar-kapitalistler daha çok artı değere el koyabilmek, daha da zenginleşmek için çalışırlar, buna uygun politikalar geliştirirler, ama bu sürecin diyalektik inkarı olarak da güçlenen biz oluruz! Olay budur! Bu nedenle, varsın onlar daha fazla artı değere el koyabilmek için adımlar atsınlar!.. Hatta bunun için “daha çok çocuk yapmayı”, “varolan aile yapısını korumayı” düşünsünler. **Varolanın bozulması-çürümesi yerine, onun bozulmadan muhafaza edilerek dönüşmesi daha iyidir bizim için. Çünkü, hiç çaresi yok, bu işin gideceği yer bellidir. Bizim asıl karşı olmamız gereken, varolan statükonun korunması, büyümenin gelişmenin durdurulmasıdır-buna bağlı olarak da çürümedir. Karşımızda iki alternatif var. Birincisi, “az çocuk yapın, modern-batılı yaşam tarzına göre yaşayın, öyle aileymiş falan bunları bir yana bırakın, bunlar artık eski moda şeylerdir” diyerek, süper egoist bireylerden oluşan, yerinde sayan bir toplum paradigmasına sahip olmak..İkincisi ise, büyüyen, gelişen, 21.yy’ın küresel rüzgarlarına açık, varolanın bozulması-çürümesi yerine daha da gelişerek kendini yenilemesine yönelik bir toplum paradigması.. Bizim tercihimiz bu ikinci yöndedir..Olay budur!..İşte bizim ilerlemeci burjuvalarla aramızdaki ilişkinin diyalektiği de bundan ibarettir..Erdoğan’ın ve onun temsil ettiği gelişmeci ilerlemeci güçlerin attıkları her adım, evet bir yanıyla onları da büyütüyor, geliştiriyor ama bu süreç bizim için de bir gelişme sürecidir..Onlar geliştikçe kendilerini inkar ederek bizi geliştiriyorlar, daha ne istiyoruz!!.**Bu arada evet, “daha çok çocuk yapın” falan gibi gerçekleşmesi mümkün olmayan şeyler de söylüyorlar, ama öte yandan bakın, eğitime, bilimsel araştırmalara yönelik bütçeyi de arttırıyorlar. Biz Erdoğan’ın “daha çok çocuk yapın” söylemine ne zaman karşı çıkarız biliyor musunuz; bu işi abartarak ciddiye alıpta, aynen Almanya’da falan olduğu gibi milyarları bu yola akıtmaya başladıkları zaman! Deriz ki o zaman onlara, “bütün bu çabalar boşuna kaynak israfından başka bir işe yaramaz, bakın isterseniz o batılı ülkelere! Bunun yerine eğitime, kaliteli işgücü yetiştirmeye, daha fazla çocuk yuvası yapmaya, okul öncesi eğitimi desteklemeye yönelin”!..Hem sonra, toplumsal çözülmeyi, bozulmayı önlemek için o “İslami nesiller yetiştirme” sevdasından da vazgeçin; çünkü bunun da bir faydası yoktur!. Kendini çaresiz hissettiğin zaman gözüne ideolojik bir gözlük takarak toplum mühendisliğine soyunmanın bir anlamı yoktur!. Hele hele devleti bu işe alet etmeye kalkarsanız o zaman işin rengi daha da değişir!. Bu yol çıkmaz bir yoldur. Toplumsal düzeyde bozulmayı-çözülmeyi engellemenin yolu pozitivist ezberci insanlar yetiştirmeye yönelik eğitim sistemini değiştirmekten geçiyor. Analitik düşünme yöntemini öğrenen, gelişmenin ilerlemenin yolunun bilgi üretmekten geçtiğini keşfeden insanlardan korkmayın. Aynı pozitivist yöntemlerle Kemalist değil de bu sefer İslamcı nesiller yetiştirmiş olacaksınız, ne olacak ki! Daha çok İslamcı olunca daha çok katma değer mi üretecek insanlar? Cari açığı bu şekilde mi kapatacaksınız? Hem sonra size birşey söyleyeyim mi, 21.yy da artık bütün o ırmaklar, dereler hep aynı deryaya yönelerek onun içinde yok olup gidiyorlar..Yerelliğe evet, geleneklere, inançlara bağlı kalarak bunları daha da geliştirmeye evet, ama bilinç dışı bu duygusal bilgi temellerine dayanarak ideolojik kimlikler üretip kendini bunların içine hapsetmeye hayır!..

Hani o, "bindik bir alamete gidiyoruz kıyamete" sözü vardı ya, bunu hemen öyle kötüye yorumlamayın!..Kendi nefsiyle sınıflı toplumlar süreci içindeki yaşam koşullarının ördüğü o kalın duvarların içine hapsolmuş olan insanlar kendilerini bilerek kendi varlıklarında yok olacakları bu kıyamet-diriliş-halini bir felaket, bir yok oluş olarak anlarlar!. Halbuki buradaki “alamet” insanın kendi nefsiyle oluştuğu biyolojik varlığı-organizması iken, “gidilen kıyamet” de onun kendini bilerek kendi diyalektik inkarını yarattığı hale- kendi nefsiyle “yok oluşuna”- bilinçli doğa haline gelişine işaret eder!..

ŞÖYLE TOPARLAYALIM:

İlkel bir komün hayatından başlayan insanlık durumu yolculuğu, tıpkı tarlaya düşen o tohum gibi diyalektik anlamda inkârı olarak sınıflılığı yaratıyor. Özel mülkiyet duygusundan devlete

kadar bütün toplumsal oluşumlar da bu sürecin içinde ortaya çıkıyorlar. Aile de öyle. O da gene sınıflılıkla birlikte ilkel komünün içinden doğup geliyor..Ama az önce dedik ki, bu süreç de, yani sınıflılık da, daha sonra kendi inkarını yaratarak bu kez daha üst düzeyde, çok daha gelişmiş bir sınıfsızlığa dönüşüyor.

Aman dikkat, burada hemen sürecin akışına mekanik anlamda sınırlar koymaya kalkışmayalım! Yani, nasıl ki, önce saf bir komün hayatı yaşanıyor da sonra da birden sınıflılık diye birşey ortaya çıkıvermiyorsa, aynı şekilde, modern anlamda sınıfsızlık da sınıflılık bittikten sonra öyle birden ortaya çıkıvermeyecek!!.Her durumda, YENİ olan daima eskiden beri varolanın içinde -ana karnındaki çocuk misali- onunla birlikte varolarak gelişiyor . Eskinin-yani belirli bir anda varolanın- yaşam süreci, bir yandan onun kendi varlığını yeniden üretmesi süreci olurken, diğer yandan da -AYNİ ANDA- onun ana rahminde kendi diyalektik inkarını geliştirmesi süreci de oluyor! Bu nedenle, modern anlamda sınıfsızlığı-buna bilgi toplumu da diyebiliriz-temsil eden unsurlar daha sınıflılığın en başından itibaren onun içinde, onun diyalektik anlamda zıttı olarak varlıklarını ve gelişmelerini sürdürürler. Üretici güçlerin gelişiminin her adımı, bir yandan, eskiden beri varolanın kendi iç dinamiklerinin gelişimi anlamına gelirken, diğer yandan da, onun içinde gelişen yeniye işaret eder. Yani, belirli bir anda varolan üretici güçler o anı temsil ederlerken, onlar aynı zamanda kendi içlerinde bir sonraki sisteme ait potansiyeli de-potansiyel güçleri de- temsil etmiş olurlar. Yeninin kendi bilincini oluşturarak kendini eskiden ayrı olarak görebilmesi ancak bu sürecin gelişiminin belirli bir anına (doğuma-doğumun yaklaştığına)-denk düşer. Yani öyle birden bire “yeni” diye birşey inmez gökten! O, eskiden beri varolanın içinde gelişerek doğan çocuk olur!

AİLENİN VE DEVLETİN GELECEĞİ Mİ DEDİNİZ..

Az önce dedik ki, ailenin, devletin ve özel mülkiyetin doğuşu ilkel sınıfsızlığın inkarı olarak ortaya çıkan sınıflılıkla-sınıflı toplum gerçeğiyle-ilgilidir. O halde, gene en genel anlamıyla diyebiliriz ki, inkarın inkarına bağlı olarak, yani sınıflılığın-sınıflı toplumların-diyalektik anlamda kendini inkarına bağlı olarak, modern anlamda sınıfsızlığa-bilgi toplumuna- geçişle birlikte bütün bu toplumsal varoluş halleri de anlamını kaybedecek, bunlar yeni duruma uygun yeni varoluş biçimlerine evrileceklerdir. Bakın, dikkat ederseniz burada kasten “yok olacaklardır” demedim; çünkü sınıflı toplum insanları olarak biz olayları ve süreçleri siyah ve beyaz olarak görür-anlarız!. Halbuki bilgi toplumuna-modern sınıfsızlığa-geçiş böyle birden siyahtan beyaza dönüşme şeklinde olmuyor-olmayacaktır!. Siyah ve beyazın her ikisi de aynı halin içinde birlikte varolarak anlaşılabilirler için, bir üst düzeydeki oluşumu eskinin içindeki kavramları kullanarak açıklayamayız. Örneğin, sınıflılığın inkarıyla birlikte “devletin de sönmümlenerek yok olacağını” söylüyoruz, bu ne demektir? Bu, o durumda artık toplumsal anlamda bir örgütlenmeye ihtiyaç duyulmayacağı anlamına mı geliyor? Böyle birşey mümkün müdür? Varolmak demek her durumda bir bilgi toplumu işlemesi sistemi olarak-bir örgüt olarak-gerçekleşmek demektir. Bu nedenle, bilgi toplumunda-modern sınıfsız toplumda- tıpkı devlet gibi ailenin de yok olacağından bahsettiğimiz zaman bunun anlamı bugün “devlet düşmanı” anarşistlerin, ya da “aile karşıtı” süper “bireycilerin” anladığından daha farklı birşey olacaktır. Modern sınıfsız toplum da gene kendi içinde örgütlü bir sistemdir; ama oradaki örgüt bugün olduğu gibi pratikte bir sınıfın egemenliğini kayıt altında tutan bir baskı mekanizması haline dönüşmeyecektir. Aynı şekilde aile de öyle. Bilgi toplumunun insanları aile düşmanı süper egoist, hayatı tek başına yaşayan bireyler olmayacaktır!!. Orada da gene aile olacaktır; ama bu aile şimdiki anlamından farklı olarak, erkek, ya da kadın ayırımının ortadan kalktığı, insanların, eşitlik içinde kendi biyolojik varlıklarında yok olarak (bilinçli doğa haline dönüşmelerine paralel olarak) ortaya çıkan üst düzeyde bir ilişki haline dönüşecektir.

PEKİ O ZAMAN, ŞU AN NEREDE DURUYORUZ?

Bütün bu söylenenlerin ne anlama geldiğini daha iyi kavrayabilmek için isterseniz şimdi gene bir metafor üzerinde düşünelim ve bu kez de bir yumurtayı-bu bir tavuk yumurtası

olsun-ele alalım!. Uygun çevre koşullarında döllenmiş bir yumurta 21 gün sonra diyalektik anlamda kendi inkarı olarak bir civcive dönüşecektir. Burada en önemli "çevre koşulu" uygun sıcaklıktır şüphesiz.

Şimdi, döllenmiş bir yumurtayı-iç dinamiği oluşmuş olan bir yumurtayı- uygun sıcaklıkta-ki burada ısı dış dinamiktir- tutarken, bu arada içerde nelerin olup bittiğini gözetlemek için onu bir ultrason aletiyle de gözetlediğimizi düşünelim.

Eğer uygun çevre koşulu-yani, dış dinamik olarak ısı-değişmeden kalırsa yavaş yavaş yumurtanın içinde civciv oluşmaya başlar. Yumurta kendini inkar ederek kendi varlığında yok olurken civciv ortaya çıkmaya başlar..Yeninin-civciv-eskinin-yumurtanın- içinde ortaya çıkarak onun diyalektik anlamda inkarı olarak doğuşu olayı budur..Ama eğer bu süre boyunca çevre koşulu olarak ısı uygun değilse, yumurta döllenmiş bile olsa bu yumurtadan civciv çıkmaz; ne olur, bir süre sonra yumurta "bozulmaya" başlar, çürür..yani negatif anlamda kendini inkar ederek yok olur!..

Şüphesiz, toplum söz konusu olunca "döllenme olayı" nedir, "çevre koşulu" deyince bundan ne anlamak lazımdır bu durumda olay biraz daha karmaşıktır, bu açık..ama işin özü değişmiyor!..Bu durumda, döllenmeden kasıt, eskinin içinde yeniye ilişkin toplumsal DNA' ların oluşmasıdır..Bu süreç eğer henüz daha tam değilse ne olur o zaman, aynen o yumurtanın civciv haline dönüşmeden bozulması gibi bir dejenerasyon süreci ortaya çıkar!..Kapitalizmin gelişmesiyle birlikte ortaya çıkan "birey" gelişmesine gene gelişir ama, bu kez bu gelişme bir üst düzeye geçiş için şartlar henüz daha olgunlaşmadığından kendi diyalektik inkarını yaratamadan-ona dönüşmeden- "egoizm" şeklinde kendi dejenerasyonunu yaratır!. Sonuç: Kapitalizmin yarattığı o "gelişmiş" bireyin kendi kabukları içinde çürümesidir!..negatif anlamda bir yok oluştur ki bugün batılı ülkelerde gözlenen de bundan başka birşey değildir..

İşte, Laçiner'in istatistiklerle ortaya koyduğu durumun diyalektiği, sürecin kendi içindeki birbirine zıt iki gelişme trendi budur. Bu süreç, hem daha ileriye doğru bir gelişmenin habercisidir, ama hem de bir çürümenin, bu anlamda yok olmanın!..O halde çürüme, bu anlamda bir yok oluş bir kader değildir. O civcivi düşünün!..Kapitalist toplumun içinde gelişen bireyin modern komünal toplumun kendi varlığında yok olmuş "bireyi" haline dönüşümünü düşünün!..

Gece ne kadar karanlıksa ay da o kadar parlak doğarmış!..bu yüzden enseyi karartmayalım!..Erdoğan ve AK Parti Türkiye'nin büyümesine, zenginleşmesine katkıda bulunurlarken varolan yapıyı muhafaza etmeye çalışarak yumurtanın kendi içinde bozulmasının da önüne geçmiş oluyorlar; ama bu süreç aynı zamanda yumurtanın içinde civcivin gelişmesi-yumurtanın kendini üreterek diyalektik anlamda yok olması- sürecini de hızlandırıyor!..